

565

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

w sprawie świadczeń socjalno-bytowych dla żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 68 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość, szczegółowe warunki ustalania wysokości oraz warunki korzystania:
 - a) z dodatku za rozłąkę,
 - b) ze zwrotu kosztów codziennych dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby i z powrotem;
- 2) szczegółowe warunki ustalania wysokości oraz warunki korzystania ze zwrotu kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w miesiącu do miejsca zamieszkiwania członków rodziny i z powrotem;
- 3) rodzaj, wysokość i zakres oraz warunki korzystania z innych świadczeń socjalno-bytowych, które mogą być przyznane żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w związku małżeńskim lub posiadającemu dzieci pozostające na jego utrzymaniu.

§ 2. Dodatek za rozłąkę w formie ryczałtu miesięcznego ustala się w wysokości 18-krotności stawki diety określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704.

§ 3. Dodatku za rozłąkę nie wypłaca się:

- 1) jeżeli przez okres miesiąca kalendarzowego żołnierz zawodowy:
 - a) nie wykonywał zadań służbowych z powodu choroby lub zwolnienia z wykonywania zadań służbowych bądź zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo wykorzystywania urlopu zdrowotnego, okolicznościowego, szkoleniowego, macierzyńskiego lub wypoczynkowego,
 - b) wykonywał zadania służbowe w miejscowości, w której on sam lub jego małżonek posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny albo w której jest on zameldowany na pobyt stały;
- 2) za miesiąc kalendarzowy, w którym żołnierz zawodowy nie wykonywał zadań służbowych z nieusprawiedliwionych przyczyn, określonych w art. 93 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”.

§ 4. 1. Dodatek za rozłąkę wypłaca się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego złożony do dowódcy jednostki wojskowej, poczynwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz spełnił warunki określone w art. 68 ust. 1 ustawy.

2. Do wniosku o wypłatę dodatku za rozłąkę żołnierz zawodowy dołącza:

- 1) oświadczenie o pozostawaniu w związku małżeńskim lub posiadaniu dzieci pozostających na jego utrzymaniu;
- 2) oświadczenie o niekorzystaniu z uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego;
- 3) dokument, z którego wynika korzystanie z jednej z form zakwaterowania tymczasowego bez prawa do zamieszkiwania z członkami rodziny, na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.³⁾);
- 4) dokument potwierdzający miejsce zamieszkania członków rodziny.

3. Dodatek za rozłąkę wypłaca się do dziesiątego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni na podstawie zatwierdzonego przez dowódcę jednostki wojskowej wykazu żołnierzy, którzy w danym miesiącu kalendarzowym są uprawnieni do jego otrzymania.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, Nr 220, poz. 1415 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 336 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143.

4. Żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować pisemnie dowódcę jednostki wojskowej, który wydał decyzję o ustaleniu prawa do dodatku, o zmianie stanu rodzinnego albo miejsca zamieszkania swojego lub członków rodziny, mających wpływ na prawo do dodatku za rozłąką.

§ 5. 1. Zwrot kosztów codziennych dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby i z powrotem ustala się w formie ryczałtu miesięcznego w wysokości 75 % ceny imiennego biletu miesięcznego określonego w cenniku biletów środków komunikacji publicznej, wykonywanych przez przewoźników:

- 1) kolejowych — w klasie drugiej pociągu osobowego,
- 2) autobusowych, jeżeli brak jest połączenia kolejowego

— na trasie pomiędzy najbliższym miejscu zamieszkania żołnierza zawodowego stacją kolejową lub przystankiem autobusowym a najbliższym miejscu pełnienia służby stacją kolejową lub przystankiem autobusowym i z powrotem.

2. Przy ustalaniu wysokości zwrotu kosztów codziennych dojazdów przyjmuje się najkrótszą trasę kolejową lub autobusową albo łącznie trasę kolejową i autobusową.

3. W przypadku wykonywania usług transportu zbiorowego kolejowego lub autobusowego przez kilku przewoźników na danej trasie przyjmuje się najniższą cenę biletu.

4. Przy ustalaniu wysokości zwrotu kosztów codziennych dojazdów uwzględnia się posiadane przez żołnierza zawodowego ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu przysługują, lub prawo do bezpłatnych przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby.

5. W przypadku gdy na trasie, o której mowa w ust. 1, bądź na jej części nie jest możliwy przejazd środkami komunikacji publicznej, zwrot kosztów codziennych dojazdów ustala się w formie ryczałtu miesięcznego w wysokości 75 % ceny imiennego biletu miesięcznego określonego w cenniku biletów środków komunikacji publicznej, wykonywanych przez przewoźników kolejowych w klasie drugiej pociągu osobowego na trasie o długości 30 km.

§ 6. 1. Zwrotu kosztów codziennych dojazdów nie wypłaca się w przypadkach, o których mowa w § 3, oraz gdy z przyczyn służbowych żołnierz zawodowy przez okres miesiąca kalendarzowego nie dojeżdżał z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby.

2. Zwrot kosztów codziennych dojazdów wypłaca się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego.

3. Do wniosku o wypłatę zwrotu kosztów codziennych dojazdów żołnierz zawodowy dołącza:

- 1) dokument potwierdzający zamieszkanie poza miejscem pełnienia służby;
- 2) oświadczenie o niekorzystaniu z uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego;
- 3) oświadczenie o posiadanych uprawnieniach do przejazdów ulgowych.

4. Do wypłacania zwrotu kosztów codziennych dojazdów przepisy § 4 ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Zwrot kosztów przejazdów odbywanych raz w miesiącu przez żołnierza zawodowego do miejsca zamieszkiwania członków rodziny i z powrotem ustala się w wysokości równowartości ceny biletu za przejazd na tej trasie w klasie drugiej pociągu Tanich Linii Kolejowych albo autobusem zwykłym lub pospiesznym, jeżeli brak jest połączenia kolejowego między miejscem pełnienia służby lub miejscowością pobliską a miejscem zamieszkiwania członków jego rodziny.

2. Przy ustalaniu wysokości zwrotu kosztów przejazdów przyjmuje się najkrótszą trasę kolejową lub autobusową albo łącznie trasę kolejową i autobusową.

3. Przy ustalaniu wysokości zwrotu kosztów przejazdów odbywanych raz w miesiącu przepis § 5 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w § 7, nie obejmuje opłat dodatkowych.

2. Wypłatę należności, o której mowa w § 7, realizuje jednostka wojskowa, na której zaopatrzeniu żołnierz zawodowy pozostaje, na jego pisemny wniosek, do którego dołącza się:

- 1) oświadczenie o pozostawaniu w związku małżeńskim lub posiadaniu dzieci pozostających na jego utrzymaniu;
- 2) oświadczenie o niekorzystaniu z uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego;
- 3) dokument, z którego wynika korzystanie z jednej z form zakwaterowania tymczasowego bez prawa do zamieszkiwania z członkami rodziny, na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) oświadczenie o posiadanych uprawnieniach do przejazdów ulgowych;
- 5) bilety albo oświadczenie o odbyciu podróży.

3. Należności pieniężne, o których mowa w § 7, wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym żołnierz zawodowy złożył wniosek.

§ 9. 1. Żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w związku małżeńskim lub posiadającemu dzieci pozostające na jego utrzymaniu przysługują następujące rodzaje świadczeń socjalno-bytowych:

- 1) dofinansowanie zorganizowanego wypoczynku dzieci żołnierzy zawodowych w formie kolonii, obozów i zimowisk, w tym również wypoczynku połączonego z leczeniem albo pobytem na leczeniu sanatoryjnym;
- 2) dopłata do turnusów rehabilitacyjnych dzieci żołnierzy zawodowych;
- 3) dopłata do wypoczynku w ramach programu „Tanie wczasy”;
- 4) pełne pokrycie kosztów wypoczynku dzieci żołnierza zawodowego.

2. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się, na jego wniosek, uprawnienie do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego, w przypadku jego wykupu od przewoźnika.

§ 10. 1. Wysokość dofinansowania, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, jest uzależniona od wyrażonego

Średni miesięczny dochód przypadający na osobę w rodzinie żołnierza ustalany w procentach w stosunku do najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego	Wysokość dofinansowania ustalona w procentach od kosztu pobytu	
	na pierwsze dziecko	na drugie i następne dziecko
do 30	80	90
powyżej 30 do 45	60	70
powyżej 45 do 65	40	50
powyżej 65	nie przysługuje	

2. Średni miesięczny dochód, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia dochody żołnierza zawodowego, jego małżonka oraz dzieci pozostających na jego utrzymaniu, stanowiące podstawę obliczenia podatku na zasadach ogólnych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, pomniejszone o należny podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, z zastrzeżeniem ust. 3. W odniesieniu do osób prowadzących działalność pozarolniczą za dochód przyjmuje się wysokość dochodu z działalności stanowiącej podstawę opodatkowania na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, pomniejszoną o należny zryczałtowany podatek dochodowy, składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

3. Do dochodu żołnierza zawodowego nie dolicza się dochodu małżonka lub dzieci, którzy nie uzyskują dochodu z tytułu stosunku pracy, stosunku służbowego, umowy cywilnoprawnej oraz prowadzenia działalności gospodarczej w dniu:

- 1) wniesienia opłaty — w przypadku korzystania ze świadczeń wymienionych w § 9 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) złożenia wniosków o zakwalifikowanie na wypoczynek — w przypadku korzystania ze świadczeń wymienionych w § 9 ust. 1 pkt 3 i 4.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, może być przyznane nie częściej niż raz w roku kalendarzowym na każde dziecko pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego.

5. Wypłata dofinansowania, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, następuje na złożony przez żołnierza zawodowego wniosek, do którego załącza się dowód wniesionej opłaty, potwierdzenie przez organizatora pobytu dziecka na wypoczynku lub leczeniu oraz dokumenty potwierdzające wysokość dochodów w rodzinie. Dochodów uzyskanych w jednostce wojskowej dokonującej wypłaty nie dokumentuje się.

6. Na wniosek żołnierza zawodowego, umotywowany trudną sytuacją materialną rodziny, należna kwota dofinansowania, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, może zostać wypłacona w formie zaliczki przed

w procentach stosunku średniego miesięcznego dochodu żołnierza zawodowego i członków jego rodziny, przypadającego na osobę w rodzinie żołnierza, za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień wniesienia opłaty, do najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego i wynosi odpowiednio:

wniesieniem opłaty. W takim przypadku żołnierz zawodowy jest zobowiązany po zakończeniu wypoczynku przedstawić dowód wniesienia opłaty oraz zaświadczenie organizatora o pobycie dziecka na wypoczynku lub leczeniu.

7. Dofinansowanie do zorganizowanego wypoczynku, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, przyznaje dowódca jednostki wojskowej, na której zaopatrzeniu finansowym żołnierz pozostaje, a wypłaca organ finansowy tej jednostki, w terminie do 30 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli wniosek o dofinansowanie składa dowódca jednostki wojskowej, decyzję o jego przyznaniu podejmuje jego bezpośredni przełożony.

8. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe w instytucji cywilnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy, oraz w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, niebędących jednostkami budżetowymi, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim, dofinansowanie, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, wypłaca organ finansowy jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pozostaje na zaopatrzeniu logistycznym, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 11. 1. Dopłatę do turnusów rehabilitacyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu na dzieci pozostające na jego utrzymaniu, które posiadają aktualne orzeczenie o niepełnosprawności, stopniu niepełnosprawności lub grupie inwalidzkiej albo mają przyznany zasiłek pielęgnacyjny, nie częściej niż dwa razy w roku. Do wypłaty dopłaty stosuje się odpowiednio przepisy § 10 ust. 5—8.

2. Wysokość dopłaty wynosi 80 % poniesionych kosztów pobytu.

3. W przypadku gdy dzieci, o których mowa w ust. 1, wymagają stałej indywidualnej opieki rodzica, prawnego opiekuna bądź innej osoby uprawnionej do opieki podczas pobytu na turnusie rehabilitacyjnym, na wniosek żołnierza zawodowego przyznaje się dopłatę w wysokości 40 % poniesionych przez opiekuna kosztów zakwaterowania i wyżywienia.

§ 12. 1. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się dopłatę do jego wypoczynku oraz jego małżonka i dzieci pozostających na utrzymaniu tego żołnierza w ramach programu „Tanie wczasy”, realizowanego w formie wypoczynku rodzinnego, na 14-dniowych turnusach poza sezonem w całorocznych wojskowych ośrodkach wypoczynkowych. Na wniosek żołnierza zawodowego czas trwania turnusu może ulec skróceniu.

2. Z dopłaty, o której mowa w ust. 1, może korzystać żołnierz zawodowy, w którego rodzinie średni miesięczny dochód na osobę — za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym żołnierz złożył wniosek o zakwalifikowanie do programu — nie przekracza 45 % kwoty najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego. Wysokość dochodu jest ustalana w sposób, o którym mowa w § 10 ust. 2 i 3.

3. Dopłata, o której mowa w ust. 1, obejmuje wyżywienie i zakwaterowanie. Finansowana jest przez jednostkę wojskową, w której żołnierz zawodowy pozostaje na zaopatrzeniu w dniu złożenia wniosku o zakwalifikowanie do programu, na podstawie faktury wystawionej przez wojskowy ośrodek wypoczynkowy. Przepisy § 10 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

4. Dopłaty, o której mowa w ust. 1, nie przyznaje się w danym roku żołnierzowi zawodowemu, jeżeli została mu przyznana w roku poprzednim.

§ 13. 1. Dopłatę, o której mowa w § 9 ust. 1 pkt 3, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278), który został ranny lub zachorował w związku z pełnieniem tej służby, bez względu na wysokość dochodów uzyskiwanych w rodzinie żołnierza zawodowego.

2. Dopłatę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się dwukrotnie w okresie 24 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym żołnierz zawodowy, o którym mowa w ust. 1, powrócił do kraju.

3. Dopłata, o której mowa w ust. 1, obejmuje wyżywienie, zakwaterowanie oraz dwa zabiegi profilaktyczno-lecznicze dziennie.

4. Program „Tanie wczasy” dla żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, jest realizowany przez cały rok na bazie Wojskowych Zespołów i Domów Wypoczynkowych w Międzyzdrojach, Juracie, Solinie, Waplewie i Zakopanem.

5. Dopłatę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się na podstawie orzeczenia właściwej wojskowej komisji lekarskiej lub zaświadczenia wystawionego przez lekarza jednostki wojskowej na podstawie przeprowadzonych badań, którymi są objęci żołnierze zawodowi powracający do kraju po zakończeniu służby poza granicami państwa.

6. Dopłata, o której mowa w ust. 1, jest finansowana przez jednostkę wojskową, w której żołnierz zawodowy pozostaje na zaopatrzeniu finansowym w dniu złożenia wniosku o zakwalifikowanie do programu, na

podstawie faktury wystawionej przez wojskowy ośrodek wypoczynkowy. Przepisy § 10 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Pełne pokrycie kosztów wypoczynku dzieci żołnierza zawodowego, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 4, przyznaje się w przypadku, gdy średni miesięczny dochód na osobę w rodzinie za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym żołnierz złożył wniosek o zakwalifikowanie na wypoczynek, nie przekracza 40 % najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego.

2. Pełne pokrycie kosztów wypoczynku przysługuje raz w roku i następuje na wniosek żołnierza udokumentowany wysokością dochodów osiąganych w jego rodzinie, z tym że dochodów uzyskanych przez żołnierza w jednostce wojskowej pokrywającej koszty wypoczynku nie dokumentuje się.

3. Średni miesięczny dochód, o którym mowa w ust. 1, jest ustalany w sposób, o którym mowa w § 10 ust. 2 i 3.

4. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest finansowane przez jednostkę wojskową, w której żołnierz zawodowy pozostaje na zaopatrzeniu w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2. Przepisy § 10 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

5. Wypoczynek z pełnym pokryciem jego kosztów organizuje się w formie kolonii i obozów w okresie letnim w wojskowych ośrodkach wypoczynkowych.

§ 15. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się w danym roku kalendarzowym dopłatę do wypoczynku dzieci pozostających na jego utrzymaniu w ramach programu „Tanie wczasy” albo pełne pokrycie kosztów wypoczynku tych dzieci.

§ 16. Dodatek za rozłąkę i zwrot kosztów codziennych dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby i z powrotem przyznaje się w wysokości określonej w rozporządzeniu od dnia 1 stycznia 2010 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 12 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.⁴⁾

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie należności żołnierzy zawodowych za przeniesienia i podróże służbowe (Dz. U. Nr 140, poz. 1487, z 2007 r. Nr 192, poz. 1389 oraz z 2008 r. Nr 190, poz. 1165), które utraciło moc z dniem 1 stycznia 2010 r., oraz rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zawodowych, małżonków i dzieci pozostających na ich utrzymaniu z bezpłatnych przejazdów oraz innych świadczeń socjalno-bytowych (Dz. U. Nr 135, poz. 1452 i Nr 218, poz. 2213, z 2006 r. Nr 86, poz. 598 oraz z 2008 r. Nr 94, poz. 600), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278).